

תת"ע 8146/11/10 - מדינת ישראל נגד עאטף שרארה

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

תת"ע 8146-11-10 מדינת ישראל נ' שרארה
תיק חיצוני: 14200653393

לפני	כב' השופט אלכס אחטר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	עאטף שרארה

החלטה

1. לפני בקשה לביטול גזר דין שניתן ביום 22.12.2010, בהעדר התייצבות המבקש.

2. על פי כתב האישום, נהג המבקש ביום 24.09.2010 בשעה 10:40 ברכב פרטי בדרך העמק, כשאין לו רישיון נהיגה, זאת בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), ומבלי שהיתה לו או לאדם אחר פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב, זאת בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל-1970 (להלן: "פקודת הביטוח").

3. ביום 23.10.2014 הגיש המבקש "בקשה דחופה לביטול גזר דין שניתן בהעדר". לטענת המבקש, הוא לא התייצב לדיון האמור, מאחר ולא קיבל לידי זימון לדיון. בנוסף, טען המבקש כי באישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט מצוין שהייתה מסירה לבנו, מוהנא שרארה, שאינו מתגורר עימו, ואשר כביכול קיבל את הזימון בעסקו, המצוי ליד מגורי המבקש, והוא לא דאג להעביר למבקש את הזימון. משכך, הוא מבקש לאפשר לו להעלות את טענותיו "החזקות" כלפי האירוע וכלפי יתר הראיות בתיק לפני בית המשפט (סעיף 8 לבקשה).

4. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענת המשיבה, המבקש קיבל לידי את הדו"ח מושא כתב האישום ואף מסר את תגובתו "אז מה יש לי קנסות" (נספח א' לתגובה). המבקש ידע על מועד הדיון ולא התייצב במועד שנקבע ואף לא טרח לברר מה עלה בגורל הדו"ח שקיבל משך 4 שנים. העונש שהוטל על המבקש הינו במסגרת מתחם העונש הראוי לעבירה, משכך לא נגרם למבקש כל עיוות דין. משכך, דין הבקשה להידחות.

דין והכרעה

עמוד 1

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה, החלטתי כי דין הבקשה להידחות, כמפורט להלן:

5. בע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם**, תק-על 2009(1), 137, 141 (2009) נפסק על ידי כבוד הנשיאה ד' בייניש, כי:

"סעיף 130(ח) מאפשר, אפוא, לנאשם שהורשע בעבירת חטא או עוון ונגזר דינו שלא בפניו (לרבות בעבירות שנדונו בהתאם להוראות סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי) לבקש את ביטול הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינו. זאת, בהתקיים אחד משני תנאים: קיום סיבה מוצדקת לאי-התייצבות המבקש לדין שנערך בעניינו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי-ביטול פסק הדין."

ברע"פ 418/85 **פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל**, קבע השופט שמגר, כי זכותו של נאשם ליומו בבית המשפט איננה אבסולוטית.

ברע"פ 9174/09 **יעקב בן יששכר נ' מדינת ישראל** נקבע, כי "הוראות החוק בעניין מתן פסק דין בהיעדר אינן בעלות גוון טכני, אלא בבסיסם עומדים שיקולים מהותיים ביותר. הם נועדו למנוע "מצבים בהם יוכל נאשם לסכל או לעכב את ההליך באמצעות אי התייצבותו בתחילת המשפט או בהמשכו".

ברע"פ 8445/07 **אברהם קדוש נ' מדינת ישראל**, תק-על 2007(4), 168, 169 (2007) נפסק, כי

"פסק דינו של בית המשפט לתעבורה ניתן שלא בנוכחות המבקש מכוח סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, לפיו נאשם שהוזמן כדין ולא התייצב לדין בעניינו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום".

ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל**, תק-על 2003(3), 2077, 2079 (2003) נקבע, כי: **"מוכרת התופעה הנפסדת של נאשמים הבוחרים במודע להעדר ממשפטם כטקטיקה מכוונת אשר תכליתה לאפשר להם לבקש את ביטול פסק הדין באותם מקרים בהם גזר הדין המושת עליהם אינו נראה להם. אילו צו של בית המשפט לזמן לדין את כל המבקשים ביטול פסק דין, גם כאשר ברור כי פסק הדין בעניינם ניתן כדין, ואין כל הצדקה לבטלו, תפגום באופן משמעותי בתכלית של יעול הליכים בעבירות קלות ותחזק את התמריץ השלילי של השתמטות מהופעה במשפט ממניעים טקטיים-ספקולטיביים"**.

אי התייצבות, רואים אותה, כהודייה בעובדות כתב האישום, כך על פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") ולבית המשפט סמכות לשפוט בהעדר.

6. המבקש לא טען כי הזימון לדין נשלח לכתובת שאינה כתובתו, אלא טען, כי בנו קיבל את הזימון לדין לידיו ולא העבירו למבקש. המבקש לא צירף לתמיכה בטענתו תצהיר מטעם בנו, המאשר את הנטען.

למבקש ניתן יומו בבית משפט, אולם המבקש, מטעמים השמורים עמו, בחר שלא להתייצב לדיון, ולוותר, הלכה למעשה, על זכות זו. רק **לאחר 4 שנים**, בשיהוי בלתי סביר, פנה המבקש בבקשה לביטול פסק הדין שנין בהעדרו, בנימוק שלא ידע על מועד הדיון.

.7 המבקש טען, בכלליות, כי יש לו טענות חזקות כלפי האירוע וכלפי יתר הראיות בתיק. אין בכך כדי להוות עילה מוצדקת לביטול גזר הדין (ראה - רע"פ 1773/04 **אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל**).

.8 לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה, וזאת נוכח העבירה המיוחסת לו. המדובר בנהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לתקנות התעבורה ובלא פוליסת ביטוח, כאשר **המבקש טען בצורה גורפת וכללית בלבד**, כי יש לו טענות כלפי האירוע ויתר הראיות בתיק, אולם בלא לפרטן.

.9 בניגוד לדעת המבקש, לנוכח השיהוי הניכר בהגשת הבקשה ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא מצאתי כי ככל שהבקשה תדחה ייווצר עיוות דין, על כן הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשע"ה, 09 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.